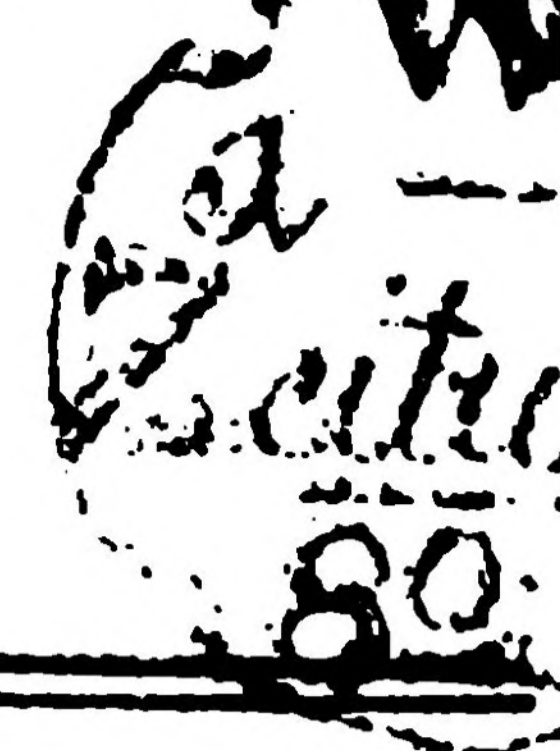

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Pénteken, Februárius' 2-dikán, 1821.

Napkeleti India.

Egy Ánglus Missionarius, Ward Ur, ekképpen ír a' Liverpooli, 's általjában a' Nagy Britanniai aszszonyásokhoz: —“

„Hindostánban mindössze 75 millió aszszonyemberek találatnak, kik sem írni sem olvasni nem tudnak. Ezen 75 milliók közül 30 millió Ángliai alattvaló. Az aszszonyok állapotja mind azokban az Országokban, hova a' Keresztyénség' világoossága el nem hatott, általjában feletébb szomorú: a' Hindus Törvényhozók pedig kifejezve megtiltottak az aszszonyembereknek minden féle tudományi esmerettséget. Ez az oka az ök' vak babonásságának. Világra jöveteljeknek első szempillantatja már megvettetés; az ő szüldők, azon reménségekben, hogy fajok születtetik, megcsalattatván, legelőször is komor tekintetet vetnek rájuk. A' Rajpot nemzetségbéli anyák minden leánygyermeküket megölik születésük után; hogy valamelly leánygyermek felnevekedne, alig van példa reá. Az én Bengalában való lakásomnak ideje alatt csak egy Rajpoti anyáról hallottam, hogy leányát a' férjhezmeneteli időig élni engedte, de ez olly szokatlan dolog volt ott, hogy egy atya se akarta a' fiját ezen leánnyal összeházosítani, mellyért úgy elkedvetlenül a' leány' apja, hogy egy féjszét kapván agyon gyilkolta leányát. Az egyéb Indus nemzetségek pedig legkissebb kimivelte-

tést nem adnak leánykáiknak; egész Indiában nem találatik egy leány iskola; az anyák magok is így nevedvén-fel, gyermekeiket se' tanithatják semmire. A' leány még gyermek korában férjhez adatik olly fjunak, kit soha se' látott; attól az első szempillantattól fogva, hogy egymást látták, örökre össze köttetve vannak. Innét a' következik, hogy gyermek korokban férjhez menvén, addig míg felnevednek 's az özszekeles' ideje el-jő, sok ezereknek férjeik meghalnak, a' nélkül, hogy egymást valaha látták volna, 's az illyenek többé férjhez se' mehetnek törvény szerént. Az is megtörténik, hogy valamelly Bramhunnak, csak azért, hogy a' véle való rokonság által familiájoknak becsületet szerezzenek, 60 atyák is feleségül adják leányaikat, a' kik közül többire soha se' látják férjüket, csak a' becsülettel kell megérniük. Az olly aszszonyok, kiknek férjekkel élni szerencséjük van, főznek férjeik' számára, de vélek egy asztalnál soha se esznek; csak a' mi ezektől marad, azzal érik-meg. A' fejek be van fedve fátyollal, 's ha férjkekhez látogató érkezik, ekkor az; aszszonyok más szobába vonnyák magokat. Társaságba soha se mennek. Egy szóval azt lehet mondani, hogy férjkek' házában csupa dolgozó 's áldozatra való állatok. Nem régen Calkuttában egy olly ifjú aszszonyt égettek-meg a' férjje' holt testével együtt, a' ki éppen azon napon kelt volt véle

össze. Micsoda érzékenységgel olvassák az Anglus asszonyok 's leányok az efféle történeteket. Hát annak hallására, nem áll-e el a vér az erejökben, ha azt hallják; hogy azoknak az Indus asszonyoknak millióra telik a számjok, a kik sziveik alatt hordozott leány gyermeküket kegyetlen örvendezéssel a tengerbe hajgálják, úgy hogy szüntelenül Anglus katona strázsáknak kell a partokon állani, hogy a mennyiben lehet eltartóztassák őket ezen rút kegyetlenségtől. Nem kegyetlenebbek-e itt az emberek a Tigrisnél, a melly megkiméli 's felneveli a maga köjkeit. Az is az Indusok babonás hitének következése továbbá, hogy az ő asszonyaik magokat az Indiában táltató szent vizeknek feláldozzák; belé fullasztják magokat. Egy barátom szemével nézte, midőn az Allahabadba, hol az Jumna a Gangesbe szakad, egy reggel 16 asszony a vízbe ölte magát; 's hogy annál bizonyosabban oda veszszenek, beugrások előtt valami nehézzel, kétségkívül kövel, megterhelték magokat, úgy, hogy beugrások után többé semmi jeleket nem lehetett látni, úgy elenyésztek. —

„A Bengalai Kormányozószerk azon tudósításában, mellyet minden esztendőnként be szokott a Calkuttai Országlószérkhez küldeni, az 1817-dik esztendőnek lefolyta alatt, Bengalának csak a Nagy Britannia birtokában lévő tartományokban 706-ra telt azon özvegy asszonyoknak száma, a kik meghalálázott férjjeiknek holt testjekkel egygyütt, részint megégettettek, részint elevenen eltemették. Tehát minden napra esett egy pár közzülök. Dél-tájban és sok ezer nézőknek jelenléteben megy véghez az égés. Az asszony a halálos oszlophoz kimenvén ott magát a férjje holt testével össze kötötteti. Egygyütt a farakásra felvonattatnak, 's a fa

azonnal meggyújtatik. Hogy az asszony kínos rivása ne hallassék, nagy muzsika és kiáltozás mellett megy véghez az égés. A nézők között szokott lenni az asszony első szülött fija is, 's ez szokta, rettentő dolog! meggyújtani a fakazalt, melyre az anya feltéetett, 's ott ürzi a lángokat mind addig, míg szegény élő annyát hamuvá nem égették, azt a kietet emlőjén táplálta, térdjein hintázta, 's a kiben valaha gyámolát reménlette. Én magam három özvegyet láttam illy módon megégettetni; több illy szomorú játékoknak szemlélésében is részesülhettem volna, csak természeti iszonyodásom tartóztatott-el. —

„Más özvegyek meghalálázott férjjeikkel egygyütt elevenen eltemették magokat, a melly így megy véghez: Megásattatván a méjj gödör az özvegy lemegy annak fenekére, 's leülvén férjje holt testét a térdeire fekteti; a gyermekei és egyéb atyafijai, kik a gödröt ásták, a kiáscott földet lapátokkal az ülő asszony mellé behánnyák 's kettenként oda lemenvén körülette a földét megtapodják; azután kijövén a földnek behánnyását folytatják, 's ismét tapodják, 's ezen munkát így folytatják addig, míg a föld az asszony fejéig telik. Ekkor egyszerre nagy sebességgel betemetik a fejét, 's a reá hányt földet jól reá tapodják. Britannus asszonyok 's özvegyek! mondjátok meg, kihez kellessék folyamodni ezen szerencsétlen áldozatoknak a segedelemért? Kikhez folyamodjanak illy sok ezer árvák, kik apjokat anyyokat egy napon így elvesztvén, segedelem nélkül maradnak, ha hozzátok nem folyamodhatnak? Hetvenöt millióra telik azoknak a száma, kiket itt csak a babonás hit szerencsétlenné teszen. Britannus asszonyok, kik soha reá nem néztek a könyhulla-

tóra, úgy, hogy könnyeit le ne törölnének viaszalástok által; a' kik soha valamely megsebesedett emberre nem tekintetek, a' nélkül, hogy meggyogyítottásokra legalább próbát nem tennének! — mondjátok meg, mennyi ideig kell még ezen tüzeknek égni, mennyi ideig kell ezen temető síroknak eleven embereknek elnyelésére megnyilni? Hozzátok intézem meghívásomat kedves hazám leányai, Liverpooli, 's általában mind Britannus aszszonyok! Az Anglus Országlószék ugyan külföldben is sokat tehet ezen emberáldozatoknak kevesítettésére, hanem elmepallérozó esmereteknek elterjesztése nélkül egészen csakugyan soha el nem törölheti. Ezen szerencsétlenek csak nálátok, Britannus aszszonyoknál találhatnak segédelmet. Nem gondolhatatik olly emberi inség, mellyet a' ti buzgóságtok Isten' segédelmével el nem távoztathatna. Ha a' Nagy Britanniai egygyesült Országok az Indusoknak ezen veszedelmes állapotját úgy érzik, mint valójában van, és mint azt érezniük is kell: lehetetlen leszen ezeknek az ember áldozatoknak sokáig így tartani. Iskolákat kell felállítani az Indusok közt, el kell köztök terjesztetni a' szelid esmerettségeket, hogy az oda való aszszonyok is arra a' pontjára léphessenek a' lelki tökéletességnek, mellyen az Anglus aszszonyok állanak, 's majd ők se fogják meghalt férjeikkel elégettetni vagy eltemettetni magokat. A' mi Howardjaink, Clarksonnyaink, 's Wilberforcéink, már szereztek az emberiségnek egyéb győzedelmeket: hanem az Indus aszszonyoknak, özvegyeknek megmentése, még fenn van a' Nagy Britanniai aszszonyok' számára tartatva."

Nagy Britannia.

Az Anglusoknál, minden rendüket

és rangukat együtt vévén, olly szükségessé lettek az Ujságlevelek, hogy ők a' nélkül se' vizen se' szározon, és semmi némü állapotban el nem lehetnek. Már más ízben megemlítettük, hogy még az északi Pólusi expeditzióról két esztendei hanyattatás után 1820-ban vissza érkezett hajósoknak is kellett valami Ujságleveleiknek lenni, a' kik olly helyen töltötték-el a' telet, a' hol 83 napokig egy végtiben legmélyebb éjjeli setéttség uralkodott, és a' hol azon télen által a' Fahrenheit thermometrumán a' nulla alatt többire örökké 50 grádusnyira állott a' mutató. Kapitány Saline készítette az Ujságleveleket, mellyek minden 14 napok alatt felolvastattak egyszer. Minden tisztnek kellett valamely czikkelyt belé adni, mellyeket a' nevezett Redaktor öszszeszerkeztetvén, egy egészset csinált belőlök. A' czikkelyek, mellyeket a' tisztek be adtak, vagy valamely elmés tárgyat, vagy pedig valami ollyas dolgot foglaltak magokba', mellyek elindulássoktól fogva történtek, de mellyekről azt gondolhatták, hogy a' hajós legények előtt még közönségesen nincsenek tudva. Ezen Ujságlevelek szép időtöltést csináltak a' magokat el-unt embereknek — de nem kisebb időtöltést csinált nékiek Kapitány Parry is, azon theatromi darabok által, mellyeket ő maga készített 's a' tisztek eljádoztak. Illyen játékok is minden 14 napok alatt adattak egyszer. Ezek olly nagyon tetszettek a' hajós legényeknek, hogy alig várták a' játék' napját. A' játékok is mind csak ezen expeditziónak tárgyaihoz 's az ezzel öszszecsatoltatva lévő sok veszedelmekhez voltak alkalmaztatva. Eléfordultak példának okáért egyebek közt a' fejer medvékkel való külömbkülömb tusakodások, mellyek mindenkor nagy vitézséggel megölettetek; illyen tusakodá-

sok ábrázoltattak a' tengeri lovakkal is, 's ezek is mindenkor azon végződtek, hogy a' tengeri ló szerencsésen meggyőzette-tett. Végezetre azt is jádzották, hogy miként evez által ezen expeditzió az északi szároz föld mellett a' Csendes tengerre, 's miként osztják - el idővel azért az expeditzió' tagjai azon 20,000 font Sterlingeket (két száz ezer forintokat), mellyeket azért fog nékiek az Anglus Országlószék, mint jutalmat adni, ha ezen utat feltalálják, 's hogy miképpen fogják a' hajós legények ezt a' keservesen érdemlett pénzt Anglia fő városában elpazérlani 's e' közben melly sok csintalan elvetemedéseket fognak elkövetni. — Nagyon sok baja volt ezen embereknek azzal, hogy magokat vagy tagjaikat a' megfagyástól megtaltalmazhassák. A' hajó szobáit, jó készületű thermometrumok' mérséklése szerint úgy iparkodtak fülteni, hogy nagyobb mindenkor egyforma temperatúra legyen benne: de ha az ajtó kinyitott, vagy pedig egyéb nyílás esvén a' külső levegő becsapott, ekkor tettett jól-még, hogy melly nagy légyen a' contrast a' külső és belső levegők közt; a' dör egyszerre beborította a' szoba' pádi-mentomát. Mikor a' hajó' fedelére kiléptek a' legények, jó meleg béllésű álorczáttettek ábrázatjokra, de még is mindenkor mikor a' hajó' szobájába leérkeztek legelőbb is megvizgáltatták társaik által orczáikat, hogy nem látnak - é holmi fehér fótocskákat a' pofájokon, a' mellyek, ha találtattak, azt jelentették, hogy azon helyeket a' hideg megcsipte, 's ha hamarjában nem segítettek rajta, azonnal ott volt a' fene. Az illy hidegvette helyet csak hóval kellett jól megdörgölni, melly a' megkeményült vért ismét felelevenítette, 's nem lett semmi rosz következése a' megfagyásnak. A' hidegen ki-

vül még az a' bajok is volt az embereknek, hogy utolja felé meg kezdett volt fogyatkozni az élelmek, úgy hogy egy személy nem kapott többet egy hétre 4 font husnál 's napjában egy kis üveg rhumnál. De ezt is jó szívvvel eltűrték. — A' szinek' systemájára nézve is szép próbát tett ezen expeditzió. Minthogy a' tengeri közönséges betegség, vagy Scorbutus, ellen, elmulaszthatatlanul szükséges a' hajósoknak egyebek közt a' mustárplánta (reptze), tehát efféle plántát nagyon sokat termesztettek a' kemencze mellett 's azt jegyzették - meg felőlök, hogy az egész hosszú téli éjjelnek ideje alatt, míg a' setétség tartott, ezen plántáknak minden jövéseik csupa fejérek voltak, 's mihellyest a' nyár elközelítvén a' plántákra világosság bocsáttatott, azok azonnal zöld színt kezdtek felvenni, 's legelőbb is leveleik zödültek - meg.

Egy Anglus Ujságnak erőssítése szerint Roos nevű hajósmester Vigo nevű hajónak vezérlője, a' ki mostanság érkezett-meg a' Napkeleti Indiai tengerekről a' Tamesisre, valóságos Sirent hozott Bencoolenből (Sumatráról), a' melynek létét a' természetvizsgáló tudósok nagyobb minden ez ideig kétségsbe hozták. Ez egy olly tengeri állat, melynek teste a' fejétől fogva a' köldökéig egészen megegygyez az emberi testtel, azon alól pedig Delphin-hal' farkához hasonlít.

H a y t i.

Christoph Királyról illy leirást közöl az ő volt Udvari Orvosa: — „Christophnak egész élete, emberiségnek és baromságnak, nagyságnak és alacsony-ságnak, vezéri és polgári virtusoknak 's legalacsonyabb bűnöknek és gonoszságoknak, jó emberi szívnek 's barbarusi ke-

gyetlenségnek, tékozló nagyságnak 's legalacsonyabb zsobrákságnak, liberalis gondolkodásnak 's legnagyobb despotizmusnak, türelemességnek 's legnagyobb türedelemnélkülvalóságnak, Philosophiának 's leggyávább babonáskodásnak, karakteri erőnek 's leggyengébb ingadozóságnak, mértékletlen nagyságra 's nagy tetekre való vágyodásnak 's közönséges kis lelkiességnek zürzavaros szövevényéből állott. Minden nyomon, most mint Ktrály majd mint indulatainak rabja, most mint mindent általható elméjű majd mint babonás kinézéseket követő, 's magát ezek által a' legügyetlenebb cselekedetekre vezéreltetni engedő ember, úgy mutatta ki csudálatos természeti minémiségét. A' fejező bőré (Európai) embereket gyűlölte 's véreket szomjuhozta, azzal a' kivétellel, hogy a' kik az ő Státusai eránt valami jót tettek, azokat tékozló módon megjutalmaztatta. Nagyon nyughatatlan indulatú ember volt, 's talám, ha módja lett volna reá, a' világon a' legveszedelmesebb hódoltatóvá lett volna. Az Océánust, melly Országá' partjait mossa 's őtet abban, hogy árnádáját meszszebb vibesse, meggátolta, gyakran átkozta. Attila, a' Hunnus, 's azután Maczédoniai Sándor, és Napoleon voltak a' bálványai. IV-dik Henriket jó embernek, II-dik Fridriket elmés főnek tartotta, de magához képeest az Országglás mesterségben, mind kettőt Puchernek, Kontárnak nevezte. E' mellett azzal is hizelkedett magának, hogy ő a' Legitimusságra való tekintetben a' Legitimus Hatalmasságokkal éppen egy lábbon áll. Mikor III-ik Györgyről, az utóbb meghalálozott Nagy Britanniai Királyról szollott, mindenkor ezen kifejezésekkel élt: *mon très cher frère* (Kedves Uram Bátyám). A' religió gyakorlásokat külsőképpen pontosan megtartotta, a' nél-

kül, hogy az ő erkölcsi karakteréhez a' templomi külső buzgólkodásnak legkissebb befolyása lett volna. Ezért történt, hogy Christoph gyakran, midőn a' kezeiről még az ő gyilkossága' áldozatjának vére lecsepegett, a' Papnak reszkető kezeiből, a' ki maga se volt csak egy minutáig is bizonyos élete felől, vette az Uri vacsorát. Ha az éjjeli csendesség' idején valamely azon napon általa meggyilkoltatott embernek képét a' boszszúálló Istenaszszonyok, lelkében felelevenítették, mint ha Skorpiók korbácsolták volna, 's mint valami eszeveszett, úgy futott nyugvó nyoszonyájából, 's a' kastélyában találtató szobákat által-meg-által futkosván, álmokból mindeneket fellármázott, hogy az ő szegény lelkéért való esedezés végett velle egygyütt a' templomba mennyenek. Gyakran alig hogy az Absolútiót vette, már újabb áldozatoknak vére csepegett kezeiről. Éppen illy egymással ellenkező extrémumokból állott Christophnak az ő magános élete is. Ma nyájas házastárs 's gyermekeit szerető atya, holnap a' legkönyörületlenebb tyrannus. Sem az adásban sem az elvevésben nem esmért se' határt se' czélt. Mikor valami idegen Országai ember hozzá ment, közönségesen e' volt hozzá az első kérdése: Hát mit beszélnek nállatok Henrikről, Hayti' Királyáról? -- 's ha úgy tudott az idegen felelni, hogy Henriknek megtettzett, már ekkor nyert pere volt az idegennek; tudhatta bizonyosan, hogy szép jutalmát fogja venni hizelkedő feleletének: de jaj volt ám annak, a' ki Henriknek valami kedvetlent felelt! Illy módon sokak tele ereszénnel távoztak el Hayti szigetéről. Az előtte volt szerencsétlen Uralkodónak Desalinesnek özvegye eránt nagyon becsületesen viseltetett Christoph; egygyik palotáját adta oda lakhellyül 's élelmére esz-

rendönként 100,000 Spanyol Piastert fizetett neki. Christophra Hayti szigetén undorodással fognak vissza emlékezni a' jövő időbeli emberek, midőn ellenben a' Pethion és Boyer emlékezetét 's hamvait, áldani fogják.

Török Birodalom.

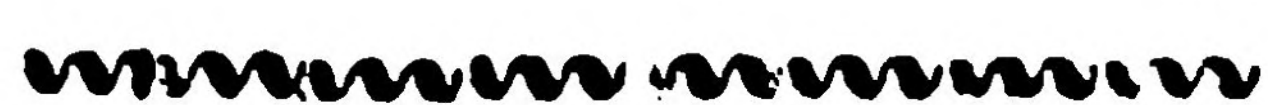
A' Konstanczinápolyi legújabb levelek szerint, mellyek onnét a' mult esztendő' vége felé indultak, a' Janinai Ali Pas ha ellen folytatott hadakozás' állapota még ekkor se' volt olyan, hogy a' Portan egelégedhetett volna véle. Minden, a' mit ezen Rebellis Pascháról December' 27-dikén Konstanczinápolyban tudtak, annyiból állott, hogy ő az Ostromlók' tüzeinek még ekkor is szerencsésen megfelelt, 's valamelly szerencsés gondolat által arra a' határozásra vetemedett, hogy a' várról egy idegen hatalmasságnak zászlóját függessze - ki.

Valami még ennél is újabb tudósítások pedig, mellyek Korfuból érkeztek, azt erősítik, hogy a' Janinai erőseknek ostromoltatása egészen félbeszakasztott volna, 's az ostromló sereg' fő hadi szállása onnét tovább vitetett volna és most Nardában vagy Artában (Janinától délre) volna. — Azt is beszéllik, hogy a' Sulioták' nemzete a' Janinai Paschához által állott volna.

S k o t z i a.

A' Londoni Kurir szerint Abena

nevű hajót, a' melly Déli Skotziának Greenok nevű városából Mudge nevű Kapitánynak vezérése alatt a' mult Októberben kivezvé, 161 minden idejű kívándorlókkal folytatta útját a' Jó - reménység' foka felé, az a' borzasztó szerencsétlenség érte, hogy Nov. 25 - dikén a' hajó' magazinában tűz támadván, az abban olly hirtelen erőre kapott, hogy lehetetlen volt megoltásán gondolkodni, mig végre egészen elenyészvén, a' 161 útasok közül 112 - ten oda veszték 's csak 49 - czen menekedettek - ki, kik közt aszszonyok és gyermekek is találtak. Ezek Lisbonába vitettek, 's onnét végre Greenokba is életben megérkeztek, 12 árvaságra jutott gyermekeket kivéven, kiket a' Lisbonában lévő jó szívű Ánglus Faktorság ott a' maga gondviselése alatt megtartott. Olly hirtelen erőre vett a' tűz, hogy csak annyi ideje volt a' hajósoknak, hogy három olly kisedet csakát bocsáthassanak a' tengerbe, a' mellyekre nem fért több ember 49 - nél: de kétséghivűl ezek is a' tenger' predájává lettek volna az éhség miatt, ha a' hajónak elenyészését követett napon reggel egy Portugallus hajó, a' melly Bahiából Eisbona felé evezett, a' tengeren reájok nem találván fel nem vette 's ekképpen meg nem mentette volna őket. — Ezen irtóztató történetet nagyon érzékenyítő színben 's valóságos körülállásai szerint adják elé a' Londoni újabb tudósítások, de a' mellyek már most nem férnek ide.

A' Marhahúsnak fontja, Bécsben, Februáriusra (ezüstben) 8 krajczárra vagy papirosban 20 - ra határozottatott.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

B é c s.

Ferdinandus Koronaörökös ö Cs. K. Fő Hercegsége és testvér öcse Ferencz Császári Királyi Fő Herceg, a' mult kedden Bécsből Laibach felé vették útjokat.

Laibachból ezeket jelenti az ott kijövő Ujság Jan. 25-dikén: —

„Mint hogy itt ezen hónapnak 15-dik napjától fogva szakadatlanúl lágy és kedves napok voltak, erre nézve az itt lévő Felső és egyéb Nagy idegen Uraságok ezen kedvező napokat gyakran az idevaló környékeknek megjárására fordították. Kiváltképpen a' Latterman' sétáló útjait Sándor Orosz Császár és Ferdinandus ö Királyi Felsőgek, déltájban többször meglátogatták. Császárunk és Császárnénk ö Felsőgek néhány napoknak előtte a' Kaltebruni viz-esést is megnézték. — Császárunk ö Felsőge folytatja héten által a' több ízben való audientzia-adásokat. Jan. 22-dikén a' Triesti Kereskedők' Deputatusai éltek Császár és Császárné ö Cs. Felsőgeknek azon kegyelmességével, hogy ö Felsőgeknél bemutatassanak. Ma Laibach városa Deputatusait méltóztatott Császár ö Felsőge kegyelmesen fogadni, kik a' Laibachi Polgárok' tartozó küségét 's alázatosságát, 's azért való tisztelettel teljes köszönet-tételjeket, hogy a' Congressusnak ott léte a' városnak nagy hasznára szolgál, tették-le az ö Cs. Felsőge lábai' elejébe.

Januáriusnak egész lefolyta itt Alsó Austriában, az első két hetek alatt essős és kedvetlen, az utolsó két hetek alatt pedig, Januariushoz éppen nem illő, száraz, 's olykor olykor olly lágy napokkal

telt-el, hogy gyakran kitavaszkodva lenni képzelhettük volna az időt, ha az, eszünkben nem forgott volna, hogy még sok van hátra. Havunk éppen semmi niaca.

Azon határozásokhoz képpes, a' mellyek az 1820-ban Aprilis' 4-dikén kinyitott, 20,800,000 Conv. forintokból álló költsönre nézve azokkal tétettek, a' kik ezen költsönözést felvállolták, 's a' melly határozások akkor közönségessé tétettek, ezen summa 20 esztendő alatt ugyan annyi sorsvonások által fizettetik vissza. Az első sorsvonás ezen esztendő' Mártziusának első napján délelőtti 10 órakor az Ország' házában a' Rendek' szalájában meg' véghez, illy módon: —

A' 20,800,000 forintokról szolló ugyan annyi számú Obligatzióknak, az itől fogva 20,800,000-rig menő számjai felosztatnak 800 Seriesekre, úgy hogy minden Series 260 számot foglaljon magában az Arithmetikai következés szerént. Ez a' Seriesekre való felosztás csak a' munkának könnyebbítettése 's rövidítettése végett esik. Ez előre megessvén, azután sorsvonás által határozatnak-meg mindenkor a' kivonatandó Seriesek, úgy tudniillik: hogy az első sorsvonáskor a' meglévő 800 Seriesek közül harminczöt vonattatik-ki, a' melly 9100 Obligatziót foglal magában. Ekképpen ezen első munka által már mind azok az Obligatziók megpatározatnak, mellyek az első Sorsvonásban részesülnek, melyhez képpes már most mind ezeknek számjaik, annak meghatározatása végett, hogy mellyikkel kicsoda nyereség légyen össze köttetve a' szerencse kerékbe egyenként beszámllatnak. Azután egy más szerencsekerékbe mind azok a' nyereségczédulák, betétt-

tetnek, mellyek a' plánum szerént ezen első sorsvonáshoz határozotatva vagynak, kivéven azon nyereségeket, a' mellyek legkissebbek. Tudva van pedig a' plánumból előre, hogy a' 9100 Obligatziók között 7850 olyan Obligatziók találtatnak, a' mellyek a' kivonáskor 120 forintot tesznek, olyanok pedig, a' mellyek nagyobb summákat tesznek 1250 - nen: erre nézve most előre csak ezen 1250 nagyobb nyereségczédulák tétetnek-be a' szerencsekerékbe. Ekkor rendre kivonatattanak az 1250 Obligatziós számok 's mindenkor a' másik kerékből egy nyereségszám, mind ahdig, míg a' betett számok mind kijöven, megmutatják, hogy mindenik Obligatziós szám, a' költsön adott pénz mellett mit nyert. De, mint mondanék, e' most még csak az 1250 nagyobb nyereségekkel megy' véghez. Ez a' munka eddig egészen a' vonásnak első napján megy' véghez. —

Azután a' kisebb nyereségeknek kivonása következik. Az ugyan, hogy mellyek legyenek azok az Obligatziós számok, a' mellyek a' kisebb nyereséget fogják kapni, már az eddig való sorsvonási plánumból is kinyilatkozik: hanem hogy a' részesei tellyesen megnyugtatójanak ezen sorsvonási plánumnak jó rendje 's jó módja felől, ezen hátra lévő nyereségeknek kivonattatása is a' következő napokon egyenként és egész rendel megtétetik; minden számok egyenként felolvastatnak 's jegyző könyvbe irattatnak. Az egész vonás' resultatuma azután nyomtatásban kiadattatván, a' fizetés, részint Bécsben a' Státus' adósságainak Cassájánál, részint Frankfurtban a' Rotschild 's fiai' Váltóházoknál, a' kivonatott Obligatzióknak visszaadattatása mellett, a' jövő Junius' 1 - ső napjától fogvást elkezdődik.

Ujabb Tudósítások.

Frantzia Ország. — A' Király Januárus 20 - dikán a' maga szobájiban tartatta a' XVI - dik Lajos Királyért való gyászos emlékezet - innepet, a' hol, mint ez minden esztendőnként véghez megy', a' Szerencsétlen Király' Testamentoma most is felolvastatott. Hasonló módon tartott ezen szomorú innep a' kastély' templomában is Berry né ö Herczegasszonyosságának 's a' szolgálaton lévő Udvarnokoknak jelenlétekben. Az Artéziai Gróf 's a' fiai Angouleme Princz 's ennek felesége, St. Denisbe mentek ezen innepnek tartására, a' hol a' két Kamaráknak nagy Deputátzióji is jelen voltak a' Státus nagy Tisztjeivel egyetemben. Lélekért való Misét az Arlesi Püspök mondott, 's a' sokszor említett Testamentumot a' Mansi Püspök olvasta - fel. — Párisban is illy módon mentek mind ezek a' czerimoniák véghez.

Magyar Ország.

Budán a' Királyi Magyar Penziós Intézet, Mélt. Borsodi és Katymári Latino - vics János Úrnak, Sz. István Magyar Kir. jeles Rendje Vitézének, 's a' K. Helytartó Tanács Cancelláriája Directorának előülése alatt, a' folyó hónap 14 - dikén tartván félesztendei gyűlését, a' szép előmenetelnek ezen jeles következéseit látta, mellyek a' köz isméretre minden tekintetben méltók, úgymint: az Intézetnek felvett Tagjai 593 személyből állanak, az Intézetnek Tökepénze az említett napig számlálva tézzen 284,355 Forintot. Az Intézetnek Jundusából 100 személyek szednek Penziót, úgymint: 5 szol álatra alkalmatlanná lett Férfiak; 83 Özvegyek, és 12 Árvák, kiknek az Intézetben lévő időhöz képest, 100, 150, 200, 300, és 400 esztendei fizetések jár.